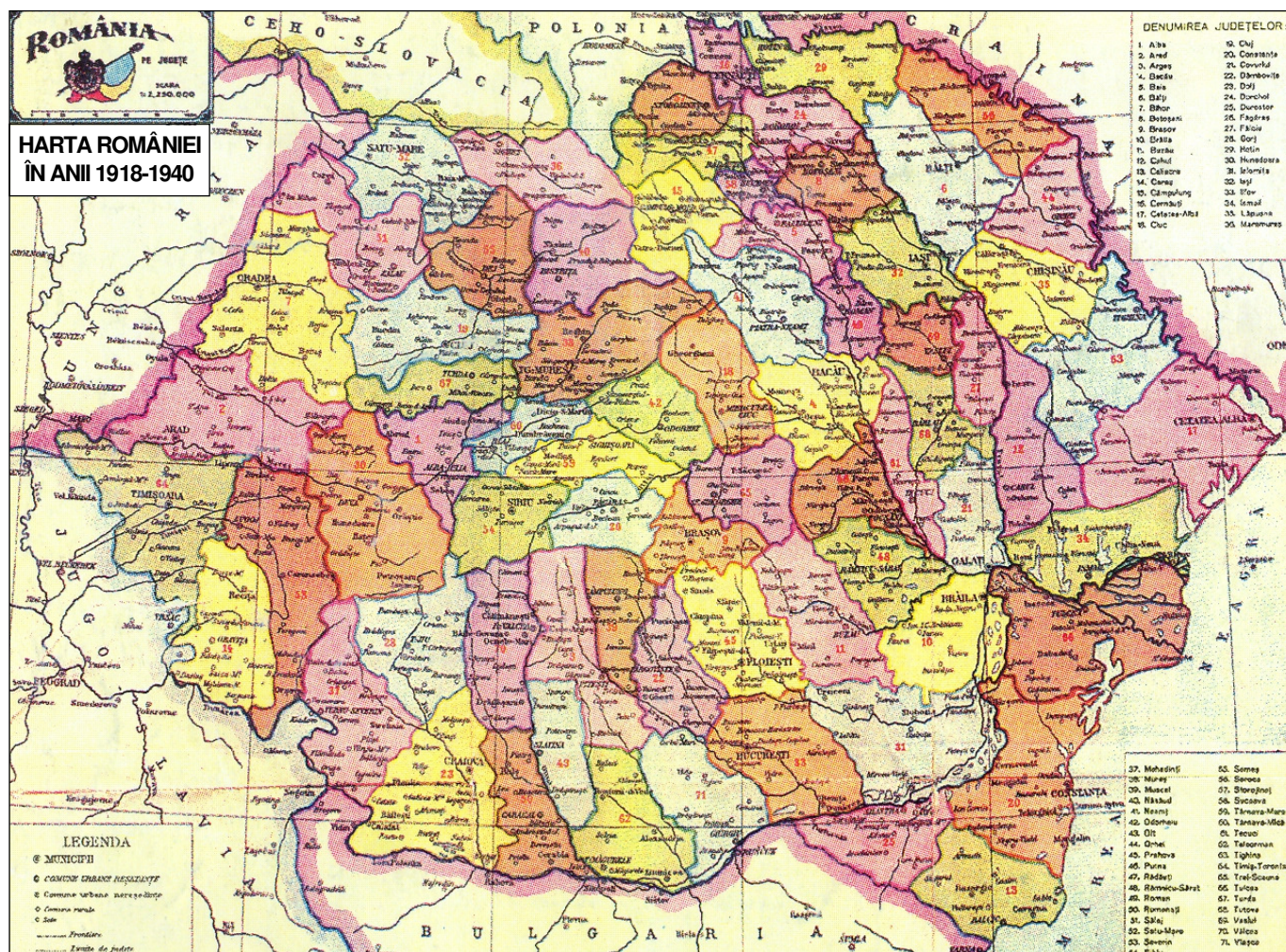

VATRA NOA STRĂ ROMÂNESCĂ

ANUL XI • NR. 1 (22) - SERIE NOUĂ • IANUARIE-MARTIE 2011

PERIODIC AL FILIALEI JUDEȚENE BOTOȘANI A UNIUNII VATRA ROMÂNEASCĂ

UNIREA BASARABIEI CU ROMÂNIA - 93 DE ANI

Jelanie basarabeană

Ascult în depărtare cum se stinge
Îndureratul glas de la hotar...
Iar a 'nceput bătrânul Nistru-a plânge,
Moldovenimea noastră plânge iar.
Nu-s clopote în turla de biserici,
Chemarea lor nu cântă peste sat;
Dumnezeiescul glas jertfit de clerici,

Prin sate de mazăli a încetat.
Pe la răspântii troițele se roagă,
De la Chilia până la Hotin,
Așteaptă frații care nu mai vin,
Să desrobească țarina zăloagă.
Ascult din depărtare cum străbate,
Prin liniștea care se lasă grea,
Jălanii triste peste țara mea,
Trimise sol de-o inimă de frate...

Dimitrie Iov

Adio, Domnule Colonel...

Un aforism spune că „fiecare se naște și moare singur”, desigur, în sensul figurativ.

Se-ntâmplă însă ca, viața să ofere ultima ei clipă, clipa supremă, în împrejurări în care, cel ce părăsește acest tărâm este departe de rude, de prieteni, deci singurătatea din clipa morții este concretă.

Așa s-a întâmplat și cu cel despre care voiesc să rememorez câteva gânduri.

Pe colonelul Ion Fetcu aveam să-l cunosc, cu mulți ani în urmă, la una din activitățile culturale desfășurate în sala Muzeului Județean Botoșani.

Mă impresionase elocvența, rigoarea științifică și patriotismul ce au caracterizat expunerea domniei sale, cantonată, firește, în sfera științei istorice.

Faptul mi-a inspirat gândul că, dânsul ar putea să reprezinte, cu competență, filiala Botoșani a Uniunii Vatra Românească, la o consfătuire ce urma să se desfășoare la Deva.

Așa a început activitatea în cadrul filialei botoșănene domnul colonel Ion Fetcu. A fost ales președinte și, de aproape două decenii, colonelul Ion Fetcu și-a împletit destinul cu activitatea filialei Uniunii Vatra Românească.

Era principalul vector al vieții organizatorice și culturale ce ne-o desfășuram, în acest cadru.

Periodicul „Vatra Noastră Românească”, ce apare la Botoșani cu frecvență semestrială, a fost elaborat mai întotdeauna, în proporție covârșitoare, cu contribuția domniei sale.

I P Darie, gazetar, ca locotenent pe Frontul de la Mărăsești, 1917

Inv. Dumitru Dumitriu, caporal TR, în Primul Razboi Mondial

Deși, uneori, vârsta înaintată și suferința cardiacă îl stânjeneau, avea voința de a participa la mai toate manifestările culturale organizate, inclusiv la cele care presupuneau deplasarea în țară – Tirgu Mureș, Țebea, Satu-Mare, Putna etc. sau în provinciile românești marginase – Bucovina și Basarabia. Ultima excursie, organizată în Bugeag și Odesa, s-a desfășurat în primavara acestui an.

Fire exigentă, uneori cu nuanțe de asprime cazonă, colonelul avea o bunătate născută din sufletul său generos și o voioșie mereu prezente. Cu o glumă, reușea să estompeze dificultățile de moment ale discuțiilor.

Meticulos și tenace, ducea continuu la liman planurile elaborate. Mă căuta adesea la birou, pentru a ne consulta asupra activității filialei. Așa se întâmplase și cu câteva zile înainte de tristul eveniment. Vestea m-a surprins departe, în țară, la o conferință profesională. Speram să-l pot conduce, măcar, pe ultimul său drum, dar n-a fost să fie.

Îmi revine în minte nuanța ironică pe care, uneori, cel dispărut o afișa, la începutul sau la finele activităților, prin expresia: „No, hai !” – ordinul dat de Avram Iancu când a pornit armatele revoluționare transilvănene de la 1848.

Se pare că, în clipa solemnă, la rându-i a primit aceeași chemare de la Divinitate.

Dar, Domnule Colonel, înainte de a pleca, aruncați o privire în urmă, să vedeți colegii de activitate, aliniați pentru a vă adresa un ultim onor. Și, în timp ce Pământul rămâne în urmă, tot mai mic, ca un bob de lut albastru, particula de lumină, care este Spiritul Dumneavoastră, parcurge drumul invers spre izvorul Universului.

Adio, Domnule Colonel Ion Fetcu !

17 octombrie -2010

Ing.Paul- Mircea Iordache

Întâlnire

Rătăceam,
prin deșertul vieții,
vazând mereu
fata morgana.

Cu buzele arse,
mai speram,
totuși,
să-ntâlnesc izvorul.

Timpul mă-nghițea,
tot mai adânc,
în nisipul mișcător
al zilelor.

Și-atunci,
tu mi-ai șoptit
cele șapte cuvinte
magice.

Veneau târziu...
Eram înlănțuit,
ca Prometeu.

Un fulger
mi-a luminat
cărarea spre izvor;
iar visul
m-a eliberat.

Și totul
s-a însuflețit :
pământ și lemn,
lemn și pământ.

De-atunci,
pășesc
privind mereu
spre orizont.

Timpul
nu mă mai îneacă –
sunt înălțat de-o aripă
a Eternității...

5 februarie 2011

Paul-Mircea Iordache

IMPRESII DIN BASARABIA

Basarabia – regiune istorică românească, situată între Nistru, Prut, Dunăre și Marea Neagră, ca provincie mărginașă, a avut o viață zbuciumată. A fost disputată de munteni, de ruși, de turci, de tătari, de cazaci, a fost călcată de popoarele migratoare în drumul lor spre Europa Centrală și, în repetate rânduri, a constituit monedă de schimb pentru marile puteri ale vremurilor.

În statisticile Europei, regiunea Basarabiei apare ca o zonă dintre cele mai slab dezvoltate. În subsolul ei nu se găsesc minereuri, petrol, gaze sau alte bogății, basarabenii nu construiesc mașini, avioane, tehnică de vârf, nu au avut și nu au o infrastructură foarte bine dezvoltată. Totuși, ne-am pus întrebarea: de ce a fost și este atâta interes pentru această regiune?

Vizitând Basarabia, în toate anotimpurile anului, am găsit răspuns la această întrebare. Am fost impresionat de istoria ei, care este și istoria noastră, a poporului român. Cetățile ei sunt mărturii vii a trecutului lor românesc. Fiecare piatră din Hotin, Soroca, Orhei, Tighina, Cetatea Albă, Chilia, răscolește în sufletul nostru sentimente de admirație față de românii de odinioară, care, cu toate scăderile lor temporare, au știut să apere patrimoniul lor teritorial, luptând împotriva diverșilor inamici.

Am fost impresionați de relieful Basarabiei, cu pământuri deosebit de mănoase și foarte bine organizate și lucrate, de livezile și viile basarabene, de pășunile și turmele de animale, de florile de liliac și de lalele, de pădurile ei seculare, de cramele ei, în primul

rând, de cea de la Mileștii Mici, cu vinurile basarabene renumite în toată lumea și adorate la Moscova-, de grădinile de legume ale basarabenilor, de serele lor de flori, de lanurile de cereale, de rapiță, de in, de floarea soarelui, de sfeclă de zahăr și de porumb, de râurile și lacurile lor, de rămășițele Mării Sarmatice- cu formele carstice în care a săpat râul Răut, asemănător Marelui Canion-, de pădurile lor seculare etc. Am, fost impresionați de orașele basarabene, în primul rând de Chișinău, capitala Republicii Moldova, de Soroca, Bălți, Cantemir, Cahul, Leova, Căușeni, Ștefan Vodă, Comrat, Ismail, Zaim etc. cu monumentele, muzeele și statuile lor. Dar, mai presus de toate, ne-au impresionat oamenii locului, fie ei români, ruși, ucraineni, găgăuzi sau de alte nații. Oameni ca profesorul Nicolae Bulat din Soroca, profesorul Anatol Cârnu și medicul Vasile Caraman din Ștefan Vodă, profesoara Ludmila Bălțatu din Cahul, profesorul Oleg Volontir din Chișinău, muzeografa Maria Găină din Zaim ș.a. ne-au impresionat prin dăruirea lor față de munca pe care o desfășoară, prin lupta lor permanentă pentru păstrarea vie a românismului în aceste locuri. Oameni ca ei sunt stâlpi ai menținerii treze a conștiinței de neam și țară.

Ne-au impresionat bisericile, mănăstirile și schiturile lor. Credința creștin ortodoxă este bine cultivată și răspândită în Basarabia. Mănăstirea Căpriana, biserica de la Drochia, Catedrala de la Chișinău, mănăstirea de la Bănceni, Biserica Sf. Nicolae de la Chilia, biserica de lemn de la Sculenii Vechi, jud. Bălți etc. demonstrează că în Basarabia s-a trăit o viață intens românească.

Colonel r. FLOREA MACOVEI

Limba noastră

Al. Mateevici

Limba noastră-i o comoară
În adâncuri înfundată
Un șirag de piatră rară
Pe moșie revărsată.
Limba noastră-i foc ce arde
Într-un neam, ce fără veste
S-a trezit din somn de moarte
Ca viteazul din poveste.
Limba noastră-i numai cântec,
Doina dorurilor noastre,
Roi de fulgere, ce spintec
Nouri negri, zări albastre.

Limba noastră-i graiul pâinii,
Când de vânt se mișcă vara;
În rostirea ei bătrânii
Cu sudori sfinți-au țara.
Limba noastră-i frunză verde,
Zbuciumul din codrii veșnici,
Nistrul lin, ce-n valuri pierde
Ai luceferilor sfeșnici.
Nu veți plânge-atunci amarnic,
Că vi-i limba prea săracă,
Și-ți vedea, cât îi de darnic
Graiul țării noastre dragă.

Limba noastră-i vechi izvoade.
Povestiri din alte vremuri;
Și citindu-le 'nșirate, -
Te-nfiori adânc și tremuri.
Limba noastră îi aleasă
Să ridice slava-n ceruri,
Să ne spuie-n hram și-acasă
Veșnicele adevăruri.
Limba noastră-i limbă sfântă,
Limba vechilor cazonii,
Care-o plâng și care-o cântă
Pe la vatra lor țărâniei.

Înviați-vă dar graiul,
Ruginit de multă vreme,
Ștergeți slinul, mucegaiul
Al uitării 'n care geme.
Strângeți piatra lucitoare
Ce din soare se aprinde -
Și-ți avea în revărsare
Un potop nou de cuvinte.
Răsări-va o comoară
În adâncuri înfundată,
Un șirag de piatră rară
Pe moșie revărsată.

CALENDAR ISTORIC

La 28 noiembrie 2010 s-au împlinit 92 de ani de când în sala Sinodală a fostului Palat Mitropolitan din Cernăuți a avut loc Congresul General al Bucovinei, care a hotărât unirea necondiționată și pentru vecie a Bucovinei „în vechile hotare până la Ceremuș, Colacin și Nistru” cu Regatul României.

Sperăm că toți românii își vor aduce aminte de această dată și o vor aniversa la fel de frumos și de devotați cauzei și idealurilor strămoșești, precum sărbătoresc în fiecare an Ziua Vecei Bucovinene din 3 noiembrie confrății ucraineni din prea frumosul nostru ținut, unde au fost primiți cu brațele deschise și cu ospitalitate deosebită încă de pe vremea marilor domnitori ai neamului nostru: Alexandru cel Bun și Ștefan cel Mare și Sfânt.

Să nu uităm de înaintași. Și să nu ne tăiem singuri rădăcinile, precum o fac deja mulți dintre românii noștri, renunțând la tot ce avem noi mai sfânt pe acest pământ binecuvântat de Dumnezeu să fie al nostru dintr-un început: la istoria, la limba maternă, la tradițiile și obiceiurile neamului, legătura de sânge cu strămoșii, bunicii și părinții noștri, înstrăinându-și copiii de propria lor ființă națională.

Era de așteptat ca, după instaurarea democrației în Ucraina, toate etniile să se bucure de unele drepturi. Realitatea este alta. La 7 septembrie 2010, în Parlamentul ucrainean a fost depus proiectul de lege cu privire la funcționarea limbilor în Ucraina.

Zilele trecute acest proiect a fost examinat de către Comitetul pe problemele culturii și spiritualității al Radei Supreme. Președintele acestuia, scriitorul Volodymyr Yavorivski, cel care, cu câțiva ani în urmă, a fost împotriva revenirii satului Bahrinești la denumirea sa tradițională, precum doresc locuitorii acestei străvechi localități cu populație românească, (numind restabilirea unui adevăr istoric ca fiind românizarea localității ucrainene Bagrinivka) a făcut tot posibilul ca noul proiect de lege să nu treacă de comitet.

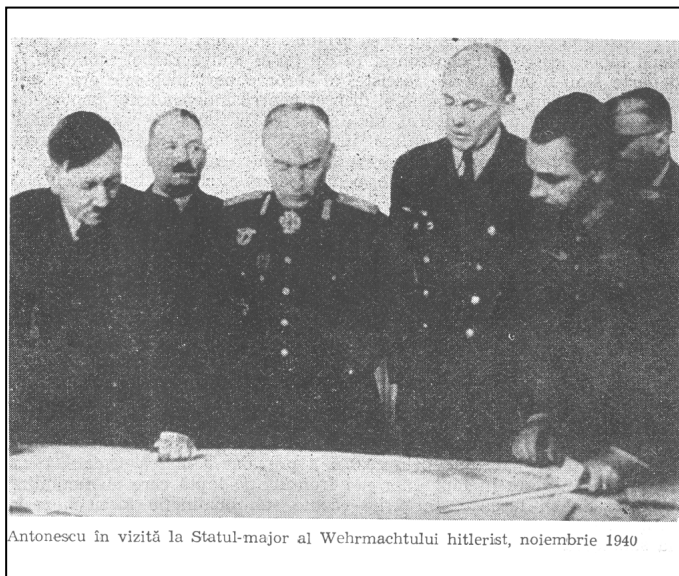
Înainte de a fi pus în discuție, comitetul respectiv s-a adresat tuturor instituțiilor care ar fi putut face o expertiză a acestui proiect de lege: Academiei Kievo-Movilene, Institutului de Limbă Ucraineană, Ministerului Justiției, celorlalte comitete ale Radei Supreme care au declarat fără drept de apel, în spirit naționalist, cum că noul proiect de lege nu corespunde art. 10 din Constituția Ucrainei și Cartei europene cu privire la limbile regionale și minoritare, că îngreșează drepturile dominante ale limbii de stat - limba ucraineană - și oferă limbii ruse o arie mai mare de circulație. Mai mult, membrii comitetului, cu excepția doamnei Victoria Demenciuk, au considerat că proiectul de lege este inoportun deoarece, în Ucraina, nici una dintre limbile minorităților naționale

nu se află pe cale de dispariție pentru a fi necesară o lege de protejare a lor.

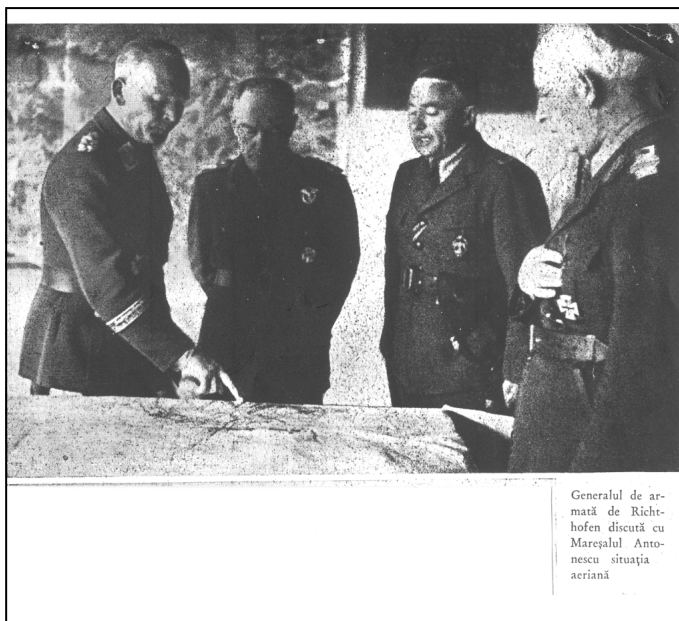
Cu toate împotrivirile, proiectul de lege nu a întrunit majoritatea voturilor din Comitetul condus de Volodymyr Yavorivski, deși a fost susținut de toate forțele de dreapta care se conduc după sloganul: O limbă! O nație! O Ucraină! Acest principiu ne aduce aminte de alte lozinci de tristă amintire: Ein Volk, ein Reich, ein Fuhrer!

Sperăm însă ca Uniunea Europeană și alte instituții europene, care stau de strajă bunului mers al omenirii să oprească la timp toate abaterile de la normalitate, de la valorile democrației europene promovate de majoritatea statelor civilizate din lume.

Vasile Tărășeanu
Redactor șef al ziarului ARCAȘUL
Cernăuți

Antonescu în vizită la Statul-major al Wehrmachtului hitlerist, noiembrie 1940

Generalul de armată de Ritterhofen discută cu Mareșalul Antonescu situația aeriană

ARHIVA UVR- FILIALA BOTOȘANI

Privind organizarea acțiunii « Pod de flori peste râul Prut »
din data de 6 mai 1990.

1. Repartizarea autobuzelor IJTL Botoșani:

- Intreprinderea "Electrocontact"	= 1 autobuz cu 100 locuri
	= 1 autobuz cu 80 locuri
- Intreprinderea IUPS	= 2 autobuze cu 100 locuri
- Intreprinderea IMA	= 1 autobuz cu 80 locuri
- Intreprinderea Integrata și Mecanică	= 1 autobuz cu 80 locuri
- UJCM, Coop. Unirea și Artizanatul	= 1 autobuz cu 80 locuri
- I.P.L.; ICAPA și AEIPI	= 1 autobuz cu 100 locuri
- I.J.G.C.L.	= 1 autobuz cu 80 locuri
- UJECOOP	= 1 autobuz cu 80 locuri
- DJDP; D.G.A.și SCPCI Popăuți	= 1 autobuz cu 80 locuri
- TAGCM și ICSLF	= 1 autobuz cu 100 locuri
- Intrep. Textila "Moldova"	= 4 autobuze cu 80 locuri
- IATC, și Coop. "Înfrățirea"	= 1 autobuz cu 80 locuri
- Școala Generală nr.1 Botoșani	= 1 autobuz cu 80 locuri
- Școala Generală nr. 4 și 6 Botoșani	= 1 autobuz cu 80 locuri
- Școala Generală nr. 13 și 17 Botoșani	= 2 autobuze cu 80 locuri
- Școala Generală nr. 10 Botoșani	= 2 autobuze cu 80 locuri
- Comuna Flămânzi	= 1 autobuz cu 100 locuri
TOTAL	= 6 autobuze cu 100 locuri
	= 18 autobuze cu 80 locuri

2. Repartizarea autobuzelor I.T.A Botoșani:

- I.L.F. și Coop. "Munca invalizilor"	= 1 autobuz cu 53 locuri
- Liceele: Pedagogic, Laurian și Economic	= 7 autobuze cu 53 locuri
- Școala Generală nr. 11 Botoșani	= 2 autobuze cu 53 locuri
- Uniunea Vatra Românească	= 8 autobuze cu 53 locuri
- Comuna Vorona	= 1 autobuz cu 53 locuri
- Comuna Tudora	= 1 autobuz cu 53 locuri
TOTAL	= 20 autobuze cu 53 locuri

3. I.T.A. Săveni: asigură transportul a 500 persoane, iar

I.T.A. Dorohoi transportul a 750 persoane;

I.J.T.L. Dorohoi asigură transportul a 550 persoane.

4. Cu autobuzele I.J.T.L. și I.T.A. vor face deplasarea 5.300 persoane.

5. De la comunele din județ vor face deplasarea aproximativ 19.000 persoane asigurându-se mijloacele de deplasare de la CAP-uri, SMA-uri și alte unități.

6. Direcția județeană de poștă și IELIF Botoșani asigură mijloace proprii de deplasare pentru solicitările din aceste unități.

Pentru conformitate,
Ionel Bejenaru

EPIGRAME, CATRENE

Bunele efecte ale pregătirii de luptă

Cum prinse o învoire,
Las' să fie cu noroc!
Își luă mândra la iubire,
Foc cu foc.

Unui soldat sinucigaș

Bilet de adio a lăsat,
Să afle lumea vie;
Ancheta îns-a demonstrat
Că nu știa...să scrie.

Unui soldat repede instruit

Colo-n bar, la tanti Stana,
Formulând comandă nouă,
Dus-întors!-strigă cătana,
Ce, de fapt, înseamnă...două.

Gând la gând

Gând la gând cu bucurie,
Exclamă superiorul,
Când pe-ntors din învoire
Îl zări târând urciorul.

Nedumerire

O fi armata chiar atât de grea?
-Se întreabă încorporatul Tase,
Concluzionând: nu poate fi așa,
Cum pe Maria proaspăt o lăsase.

Mustrare

Bă, sergent, ieși la apel,
De nu, te reclam lui tata,
C-am creier de colonel,
Tu nu-l ai nici cât lopata !

Nedumerirea unui tr-ist la o observație

Deși e știutor de geografie,
N-a priceput maiorul ce i-a spus,
Dar nici n-a auzit în studenție
Că ar fi existând și-un pol opus.

Unui ofițer nostalgic

Noi, de la comuniști învățăm cutezanța
Sloganul vremii cam așa suna:
Acum sunt alte vremi, mânca-le-ar tata
Capitalismul este altceva!

Unui recrutar supus unei operații de schimbarea sexului

Optă pentru'o soluție radicală,
Dorind avan să scape de armată;
Mai mult, a fost o reușită epocală,
Având acum doar un organ... de fată.

Unui îndrăgostit de pat

Îndrăgostit lulea de pat,
Nu cel pentru culcare,
Corecții multe-am aplicat
Cu patul armei...din dotare.

Ionel BEJENARU

SEMNAL

Cunoscutul jurnalist și publicist Corneliu Filip, prin lucrarea „Tratatul de la Varșovia în relațiile internaționale ale epocii sale: 1955- 1991”, apărută la Editura Cetatea de Scaun-Târgoviște, ne deschide o ușă tainică pentru a surprinde resorturile interne și rolul acestei organizații politico-militare în Europa și în lume.

Se știe că, atât NATO cât și Tratatul de la Varșovia au fost constituite ca rezultat al unei situații de facto - împărțirea Europei în ultimii ani ai conflagrației mondiale (1941-1945) prin înțelegerile dintre URSS, SUA și Anglia, convenite la Moscova, Yalta și Postdam. Ruptura dintre aliații care au învins Germania și Japonia a fost definitivă, ca urmare a discursului rostit de fostul premier britanic, Wiston Churchill, la Westminster College din Fulton (Missouri -SUA) pe 5 martie 1946, în prezența președintelui american Truman, acesta afirmând că, în Europa există „o cortină de fier” de la Stettin, de pe coasta Balticii până la Triest, pe coasta Adriaticii, continentul fiind tăiat în două. Capitalele vechilor state ale Europei Centrale și de Est-Varșovia, Berlin, Praga, Viena, Budapesta, Belgrad, București, Sofia se află în sfera sovietică și toate sunt supuse, într-o formă sau alta și într-o anumită măsură, controlului de la Moscova.

După o succintă prezentare a istoriei Statelor Unite și ale Rusiei, Domnul Corneliu Filip ne prezintă, de pe o poziție neutră, etapele constituirii celor două alianțe politico-militare rivale, pe baza analizei datelor și informațiilor pe care le-a avut la dispoziție; autorul ne spune, de la început, că se află în afara curenților de bază ale istoriografiei care analizează perioada războiului rece.

Numeroase motive de ordin strategic, economic, politic și de securitate, care au condus la apariția celor două blocuri militare, sunt prezentate în lucrare, de către autor, într-o formă accesibilă pentru cititor. Anul 1947 poate fi considerat decisiv pentru bipolarizarea lumii postbelice, trecându-se de la colaborare la stări conflictuale, tot mai ample și tot mai acute. Se prezintă trei repere importante; pe 12 martie 1947 președintele Harry Truman solicită Congresului american alocații financiare pentru punerea în aplicare a doctrinei îngrădirii expansiunii comuniste; pe 5 iunie 1947 generalul George Marshall lansează coordonatele principale ale Programului de redresare economică a Europei (Planul Marshall) destinat țărilor din vestul Europei; între 22-27 sept. 1947 are loc întâlnirea conducătorilor partidelor comuniste de la Szklarska Poreba-Polonia (URSS, Polonia, Ungaria, România, Bulgaria, Iugoslavia, PC din Franța și Italia), când a fost constituit Biroul Informativ. Era începutul constituirii celor două blocuri opuse: unul antisovietic, al principalelor state capitaliste și unul comunist. A urmat, apoi, constituirea organizației militare nord-atlantice la 24 august 1949, cunoscută sub denumirea de NATO și, ca o consecință, constituirea alianței Tratatului de la Varșovia, la data de 14 mai 1955.

Cap. II al lucrării prezintă contextul aderării României la Tratatul de la Varșovia. Geostrategic, România se afla în interiorul zonei de dominație sovietică, la frontiera cu URSS și, în nici un caz, Moscova nu accepta

desprinderea României din cordonul de securitate. Singurul lucru pe care-l putea face, și l-a făcut cu multă dibăcie și succes, a fost crearea unei poziții distincte, a unei marje de autonomie, de independență, care să-i permită afirmarea propriilor opțiuni, căutând să-i ofere bunele oficii de mediatore între părțile aflate în conflict.

Autorul analizează, la rece, structurile politice ale organizației Tratatului de la Varșovia, în comparație cu cele ale NATO, constatând că, documentele de constituire sunt asemănătoare și conforme normelor de drept internațional: ambele organizații se călăuzesc după principiile Cartei ONU, cu dorința de a trăi în pace cu toate popoarele și guvernele lumii; ambele documente includ dreptul la apărare colectivă în cazul unui atac armat contra unuia sau mai multor state membre (art.4 al Tratatului de la Varșovia, art.5 și 6 ale Tratatului Atlanticului de Nord); ambele blocuri politico-militare se declarau deschise primirii de noi membri; ambele tratate s-au încheat pentru o perioadă de 20 de ani, cu posibilități de prelungire pentru încă 10 ani. Autorul constată un lucru interesant, acela că, în textul Tratatului de la Varșovia (art.11) s-a introdus precizarea: „În cazul în care în Europa va fi creat un sistem de securitate colectivă, lucru spre care părțile contractante vor tinde neîncetat, prezentul Tratat își va pierde valabilitatea în ziua intrării în vigoare a Tratatului general european.

Ambele structuri militare au intervenit, în deceniile următoare, în diverse conflicte sau au înăbușit revoltele care ar fi făcut posibilă o schimbare a spectrului politic. Autorul surprinde, pe baza unei documentații ample, evenimentele din Polonia din iunie-iulie 1956, Revoluția din Ungaria din octombrie 1956, dar și fricțiunile apărute între statele membre ale Tratatului de la Varșovia; Dacă în Polonia s-a ajuns la un consens, în Ungaria trupele sovietice au intervenit masiv pentru înăbușirea revoluției și restabilirea ordinii socialiste; pe 29 octombrie, același an, a început intervenția anglo-franceză în zona Canalului de Suez; în anul 1968, cinci state membre ale Tratatului de la Varșovia au intervenit cu trupe în Cehoslovacia, împotriva planurilor acestui stat de a realiza un altfel de socialism, numit „socialism cu față umană”. Această mișcare reformatoare este cunoscută sub denumirea de „Primăvara de la Praga”. România a condamnat această intervenție militară; tot în acea perioadă, România s-a desprins de modelul sovietic, proiectând un „socialism național”, dar menținând structurile economice ale modelului clasic. Tot atunci, a fost lansată și „Doctrina suveranității limitate” pe care, domnul Filip, o explică în detaliu. A urmat criza din Polonia, din anii 1980-1981. Înființarea sindicatului „Solidaritatea”, în frunte cu Lech Walesa, a avut drept urmare acordarea drepturilor muncitorilor de a se constitui în sindicate independente, fără controlul partidului comunist, mass-media să fie deschisă diversității de opinii, iar posturile de radio și televiziune să transmită în direct liturghia catolică, în fiecare duminică (Acordul de la Gdansk). URSS a mobilizat 100.000 de militari și 15.000 de autovehicule, dar intervenția nu a mai avut loc.

În afara Europei, cele două blocuri militare s-au confruntat cu prilejul Crizei rachetelor din Cuba, în toamna anului 1962- moment pe care autorul îl surprinde în esența lui. Criza a luat sfârșit, ca urmare a înțelegerii dintre Kennedy și Hrușciiov. Cele două blocuri politico-

militare au fost antrenate în războiul din Indochina (Vietnam, Laos, Cambodgia), iar în Orientul Apropiat și Mijlociu, în Guineea, Angola, Mozambic și Chile, doar Uniunea Sovietică. Tot URSS a intervenit militar în Afganistan, timp de 10 ani (1979-1989), dar și SUA și alte state vestice, prin livrare de armament.

În perioada Gorbaciov, în paralel cu convorbirile privind limitarea arsenalelor militare, s-au purtat discuții pentru limitarea și reducerea armamentelor convenționale, fiind antrenați mai mult sau mai puțin și reprezentanții statelor din NATO și ai Tratatului de la Varșovia. Tot din această perioadă își face simțită prezența o nouă politică a Kremlinului - o politică de deschidere în toate direcțiile, inclusiv față de statele considerate adversare. În perioada 1988-1989, au loc răsturnările de regim din majoritatea statelor membre ale organizației Tratatului de la Varșovia, cu excepția României. Este redată, în lucrare, concluzia întâlnirii dintre Gorbaciov și Kohl: „...nu vom interveni în evoluțiile nimănui; Fiecare țară decide singură asupra drumului ei”. A urmat Planul în 10 puncte, ale cancelarului Germaniei Federale, pentru unificarea cu RDG, reuniunea la vârf a NATO, prilej cu care a fost difuzat un comunicat solemn prin care se consemna voința de a nu considera statele membre ale Tratatului de la Varșovia ca adversare și autodizolvarea acestei organizații politico-militare, pe 1 iulie 1991, la Praga. Vă adresez invitația de a o lectura!

Gheorghe Ciobanu

LUI CSIBI (pamflet)

Gonit de vânturi și de ploii,
Adus de marea fugă,
Un aciuat și un slugoi
Veni la noi să sugă.

La nemeși, sluj mereu a stat
În rugă după rugă;
S-a mulțumit cu ce i-a dat,
Cu ce i-a dat să sugă.

Cu-o limbă fără de-nțeles,
Verzi și uscate-ndrugă
Că ține de-un popor ales,
Deci, are drept să sugă.

Făcu-o păpușă Craișor
Și rost de-o sfoară lungă,
S-o spânzura într-un obor
Și vlaga să i-o sugă.

Un venetic, un pripășit,
Cu bale dând să-i curgă,
Orgasmic doar, un împlinit
Ce-a reușit să sugă.

L-a prins sfârșitul într-un râu,
Având la burtă-o pungă ;
Să fie vorba de-un desfrâu?
... El a venit să sugă.

Ionel Bejenaru

Patriotism, la un pahar cu vin

O, gât al meu, o spun în gând,
Paharul plin ce îl golești
Nu-i plin cu vinul cel de rând-
E vinul Țării Românești!

Unui poet, apologet al Zilei de 23 August

La marea noastră sărbătoare,
Cânta partidul nostru, far
Și forță călăuzitoare,
Nedoborâtă de Cotnar.

În replică

E clar că soața e di vină,
Nici azi clondirul nu e plin;
Am să-i servesc o pildă plină,
Cum pot ca să devin di vin.

Cu o damă, la un pahar

Stând la un pahar cu ea,
De mai multe-mi este frică;
Totuși, cuget cam așa-
Mă ridic?... Ea se ridică?...

Durere de măsele

De mi-e măseaua cariată.
Cum e, o, vai, măseaua mea!
M-apucă plânsul dintr-odată
Că nu pot trece la măsea.

Ionel Bejenaru

Micropoeeme 12

Cronoantropofagie:
Timpul ne-nghite,
în nisipu-i mișcător,
cu fiecă zi.

Facla iubirii-
evadare din cercul
noptii sufletești.

Furtună de februarie:
Mereu în luptă,
Soarele și Negura-
război de titani.

Raze solare
cristalizate de ger-
dinții Soarelui.

Noapte geroasă:
Limba lacului
îngHITE, tainic, stele,
sub clar de lună.

În toiul nopții,
o fantomă cu aripi-
zborul bufniței.

Urlete de lupi-
ode cântate Lunii,
în nopți de iarnă.

Mărțișor înzăpezit:
Roiesc fulgi de nea-
Primăvara nu poate
ateriza, azi.

Un trandafir roș
răstignit pe zăpadă-
mărțișor ad-hoc.

Cochetărie cosmică:
Îmbujorată,
Primăvara zâmbeste-
place Soarelui.

1 martie 2011

Paul-Mircea Iordache

De la 1 aprilie 2011, românii riscă să rămână fără plante medicinale

"Nu mai iau medicamente de 15 ani, mă tratez cu ceai de păducel". Declarația aparține unui distins consilier prezidențial, Cătălin Avramescu, și a fost făcută acum câteva săptămâni, la un simpozion pe teme medicale. Vestea proastă pentru Avramescu vine, însă, de la UE: dacă nu își face rezerve masive de păducel, să-i ajungă alți 15 ani, va fi nevoit, curând, să treacă iar pe medicamente.

Producătorii români de leacuri naturiste, pe bază de plante medicinale, mai au trei luni la dispoziție pentru a respecta directiva UE cunoscută sub numele "Traditional Herbal Medicinal Products (THMPD)", care a fost adoptată la 31 martie 2004, și care cere ca, de la 1 aprilie 2011 toate plantele medicinale să fie procesate după aceleași procedee ca și celelalte produse farmaceutice. Acest lucru presupune inclusiv obținerea de certificate legale, la fel ca medicamentele, al căror cost se apropie sau depășește 100.000 de euro pentru fiecare plantă în parte, deși acestea sunt folosite de mii de ani. Costurile uriașe pe care le presupune intrarea în legalitate vor lichida micii producători din domeniul plantelor medicinale în favoarea marilor coloși farmaceutici europeni, ale căror produse nu vor mai fi concurate de păducelul lui Avramescu. Un semnal de alarmă a fost tras, recent, într-un articol publicat pe site-ul infowars.com, care avertizează că, "În loc să privească produsele alimentare și medicamentele tradiționale ca probleme legate de drepturile omului, acestea au fost tratate ca fiind probleme comerciale. În acest fel, legile privind alimentația și plantele sunt focusate pe dorințele marilor corporații, nu pe nevoile și dorințele oamenilor".

Europarlamentarul liberal Norica Nicolai spune, pentru Inpolitics, că situația este extrem de serioasă și de gravă, totodată, pentru România: "La noi, prețul uriaș al medicamentelor face ca majoritatea românilor să opteze, atât cât pot, pentru tratamente tradiționale cu plante medicinale. Mușetelul sau coada-șoricelului sunt singurele leacuri pe care și le mai permit sute de mii de oameni, iar apropiata lichidare a comercializării lor va da o lovitură cumplită sănătății, și așa precare, a românilor. Producătorii noștri din domeniu nu vor putea să se conformeze directivelor UE fără a intra în

faliment. Este o situație dramatică și încercăm în zilele următoare, la nivelul grupului de europarlamentari români, să găsim o soluție, poate o amânare a aplicării directivei în cauză sau ceva asemănător, dar e greu de spus, în acest moment, dacă se mai poate face ceva." Din păcate, dacă nu vom reuși, iar producătorii români nu se conformează noilor norme europene, după data de 1 aprilie 2011, țara noastră riscă să fie dată în judecată de către marile concerne farmaceutice și nu e greu de ghicit care ar fi soarta unor asemenea procese". Sursa <http://www.sroscas.ro/site/2010/10/20/de-la-1-aprilie-romanii-risca-sa-ramana-fara-plante-medicinale/>

S-a pornit o inițiativă de referendum la nivel european cu scopul de a cere păstrarea remediilor pe bază de vitamine și a terapiilor naturiste care se vor a fi excluse în baza sinistrului Codex Alimentarius

<http://www.eu-referendum.org/english/petitions/natural-remedies-info.html>

Este șansa noastră să mai putem alege o viață sănătoasă și naturală. Sunt necesare 1.000.000 de voturi. Alătură-te și tu dacă vrei să mai avem acces la hrana sănătoasă și terapii naturiste ori pe bază de vitamine.

Codex Alimentarius

Tratatul de la Lisabona

<http://www.eu-facts.org/en/index.html>

Gheorghe Ciobanu

MĂR DOMNESC

Rumân atîrni pe creanga aplecată,
Livezilor întinse-adus prinos
Tu, măr domnesc, îmbujorat frumos,
Ca țara mea frumoasă altă dată...

Mă uit la tine, ca la un obraz,
În care arde-un mac înflăcărat,
Tu, măr domnesc, comoară de bogat,
Ca țara mea bogată pînă azi...

Te văd, prin pulberi grele de dureri,
Cum frunzele, ca-n palme, te ascund,
Tu, măr domnesc, mirositor, rotund,
Ca țara mea rotundă pînă ieri...

Sub ramul tău m-aplec, ca spicu-n lan,
S-ascult cum plînge-al românimii zvon,
Tu, măr domnesc, întreg, ca un amvon,
Ca țara mea întreagă pînă an...

Înfățișarea ta pe veci rămîne
Să-nchipuiască visul nostru drag,
Tu, măr domnesc, rotund, ca luna-n prag,
Ca țara mea, așa cum va fi mîine...

3 septembrie 1941, București

Dimitrie
IOV

COLEGIUL DE REDACȚIE:

Redactor-șef: Ionel Bejenaru

Redactori: Paul-Mircea Iordache, Florea Macovei,
Mircea Comănescu, Elena Chirilă, George Arhip

Tipărit în România de

Botoșani, str. 1 Decembrie, nr. 25
www.agata.ro editura@agata.ro